Neus Martín Royo

Poblenou: La memòria pintada

A la meva Mare

Neus Martín Royo

Poblenou: La memòria pintada

Setembre 2022
Gener 2023

Torre de les Aigües
Palo Alto
MUHBA
Can Felipa

Sumari

12 La pintora del Poblenou
Sergio Vila-Sanjuan

18 Tot descobrint Neus Martín Royo
Joan Carles Luque

22 ARXIU HISTÒRIC DEL POBLENOU

40 PALO ALTO

88 MUHBA

128 CAN FELIPA

156 Links

162 Altres quadres del Poblenou

170 Traduccions

L'ART

NEUS MARTÍN ROYO. POBLENOU MEMÒRIA PINTADA
La pintora del Poblenou

SERGIO VILA-SANJUÁN

Article publicat a La Vanguardia
9 d'Abril de 2022 Cultura|s

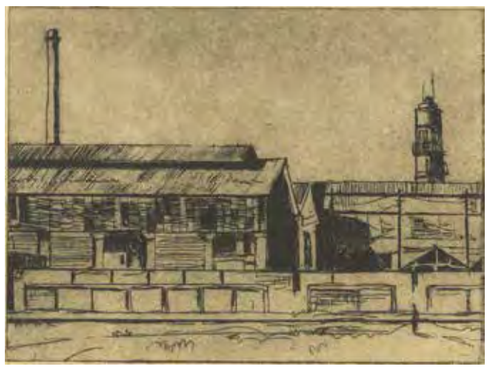

Xemeneies vora el mar
15 x 21 cm
Gravat. Punta seca

Gasòmetre
12 x 21 cm
Gravat. Aiguafort

Ha dedicat més de 130 quadres al barri on va créixer, la dràstica transformació del qual va poder seguir dia a dia, i on continua residint. El pròxim mes de setembre, el barri li tornarà l'atenció amb un ambiciós projecte expositiu, un dels més atractius de l'any 2022. *La memòria pictòrica del Poblenou* combinarà una selecció de la pintura de Neus Martín Royo (Barcelona, 1968) amb abundant documentació històrica i fotogràfica de la zona. Ho farà en quatre espais: la Torre de les Aigües, on s'ubica l'Arxiu Històric del Poblenou; l'edifici Oliva Artés, una de les seus del Museu d'Història de Barcelona; la Fundació Palo Alto i el Centre Cívic Can Felipa. Amb quatre comissaris: Jordi Fossas, Joan Carles Luque, Marta Pérez Ibáñez i Glòria Muñoz.

Vaig conèixer Martín Royo el 1996. El galerista Manel Mayoral em va demanar que escrigués al catàleg de l'exposició que estava a punt de dedicar-li. Per elaborar el text vaig recórrer amb ella un matí els paisatges del que s'havia anomenat el *Manchester català* per les seves fàbriques emblemàtiques del desenvolupament econòmic de finals del segle XIX i principis del XX. L'artista els havia visualitzat i assimilat des de molt petita, de la mà del seu pare els diumenges, caminant fins a la platja, o acompanyant la seva mare fins a la fàbrica de puntes on treballava. Grans xemeneies, murs de maó i zones híbrides on les últimes terminacions urbanes es fonien amb la natura, creant una terra de ningú que resultaria estimulant. En la seva obra, "un món en decadència, a mig destruir o mig reconstruir, adquireix un insòlit atractiu, que efectivament posseeix quan potser ens hi passegem una tarda de diumenge, solitaris i amb un esperit contemplatiu", va escriure Feliu Formosa.

En els anys que van precedir i van seguir els Jocs Olímpics del 1992, aquell entorn es va modificar de forma dràstica, primer per donar pas a la Vila Olímpica, un dels estendards de la renovació urbana del període, i després al 22@, emblema actual de la nova Barcelona tecnològica. La pintora, formada en Belles Arts i en Arts i Oficis, deixebla de Francesc Artigau, ha fet d'aquesta transformació un autèntic leitmotiv. Les seves imatges urbanes sòlides i contundents, documentades i líriques –des del gran edifici a la façana del petit comerç–, riques en perspectives frontals, amb colors saturats, en fan la més hopperiana dels pintors catalans en actiu (a propòsit de la seva obra s'ha parlat de "figuració testimonial" i de "bodegons arquitectònics"; però a diferència d'Edward Hopper, Martín Royo no hi introdueix mai la figura humana).

Va ser una de les primeres persones en què vaig pensar quan a finals dels anys noranta comissariava les exposicions *Realisme d'avantguarda* i *Realisme a Catalunya*, amb ànim de reivindicar un corrent pictòric poc cuidat per les institucions (continua sense estar-ho, malgrat que, com apunta al títol del seu últim llibre el polifacètic arquitecte, pintor i escriptor Oscar Tusquets, *Sin figuración, poca diversión*). Des d'aleshores Martín Royo ha exposat regularment a la Sala Parés, a la qual un dia caldrà retre homenatge per haver mantingut i cuidat aquesta línia de treball pictòric, i últimament a la Jordi Barnadas. També ha plasmat panorames i racons d'altres ciutats, com Nova York, Londres i l'Havana.

Quins paisatges pintats del Poblenou veurem a les quatre seus? Els dels quatre singulars edificis que acolliran el projecte: la platja de la Mar Bella; la sastreria La Africana; la rambla; la gelateria El Tío Che; l'antic Gasòmetre, les antigues cotxeres de TMB; l'antiga cooperativa La Flor de Maig; el Casino L'Aliança; l'estació, amb el pas a nivell i el recorregut ferroviari paral·lel al litoral; el carrer Marià Aguiló amb les seves botigues; l'estudi de l'artista al cor del 22@; el carrer Pere IV, antiga carretera de Mataró...

"Crec que tot aquest treball al llarg del temps és un acte d'amor. Sempre he pintat allò que m'envolta d'una forma natural; el que no imaginava quan vaig començar és que l'entorn del Poblenou em donaria per a tant", confessa la pintora.

Tot descobrint Neus Martín Royo

JOAN CARLES LUQUE

Carrer Pellaires
21 x 15 cm
Gravat. Aiguafort

A vegades no sabem que hi ha coses que no sabem (D.Rumsfeld)

Quan ens van demanar a l'Arxiu col·laborar en la producció de l'exposició de l'obra de Neus Martín Royo ho vàrem acceptar encantats. Ja anteriorment havíem treballat amb artistes d'altres disciplines; escultura, dansa, etc, ja fos a nivell individual o de forma col·lectiva. Però el cas de la Neus serà substancialment diferent. No només ens estàvem referint a una veïna i amiga del barri, sinó que des del primer moment, va quedar clar que l'objecte de l'exposició no era la seva obra, sinó una reflexió de la transformació del Poblenou i com aquesta transformació lenta, però implacable, l'havia traslladat la Neus a la seva obra.

Tot i així, aquests motius no són la clau de la nostra col·laboració.

La veritable raó de ser de l'exposició es troba en el descobriment de l'obra pictòrica de la Neus, que significa el descobriment d'un món que en alguns casos ja ha desaparegut i que amb tota seguretat no tornarà. No és una exposició nostàlgica, no és la visió d'una Arcàdia morta, sepultada per l'arribada de projectes urbanístics (en teoria) enlluernadors. No és la llàgrima que cau per la desaparició del safareig de la senyora Paquita, on ara trobem l'empresa de la nova tecnologia. És molt més senzill, és la imatge d'un moment, l'instant copsat amb color. Allò que no es pot definir amb paraules, però que evoca un record nostàlgic i agredolç.

Però també és el descobriment d'una artista, de la Neus Martín Royo, una pintora senzilla i humil, que lluny de voler transmetre grans conceptes o trencar motlles estètics, ha volgut reflectir trenta anys de la seva vida, les seves vivències, el seu món íntim i personal, mitjançant un seguit de quadres profundament realistes. Si com deia Edward Hopper "el bon art és l'expressió exterior de la vida interior de l'artista", gaudint de l'obra de Martín Royo descobrireu una vida rica i plena de sensibilitat.

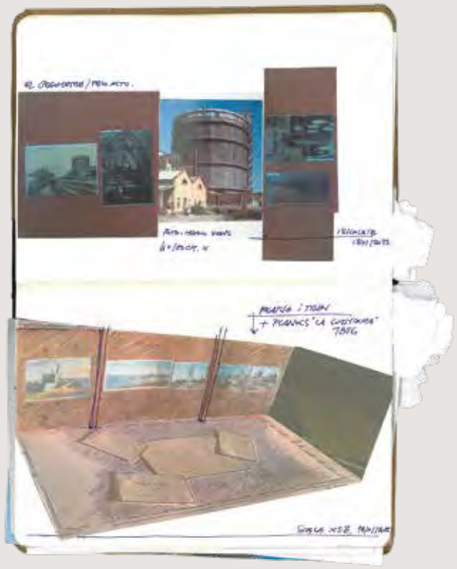

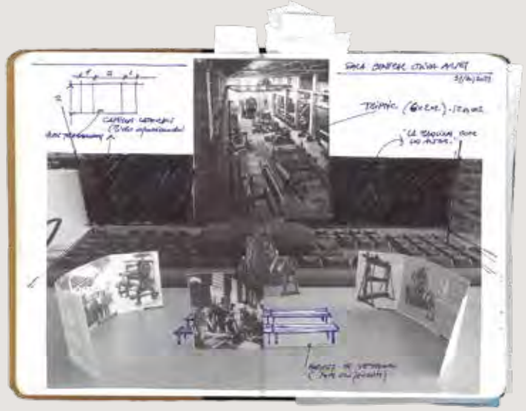

Llibretes amb els esbossos de Jordi Fossas Bonjoch , arquitecte i comissari de l'exposició, *Poblenou memòria pintada*.

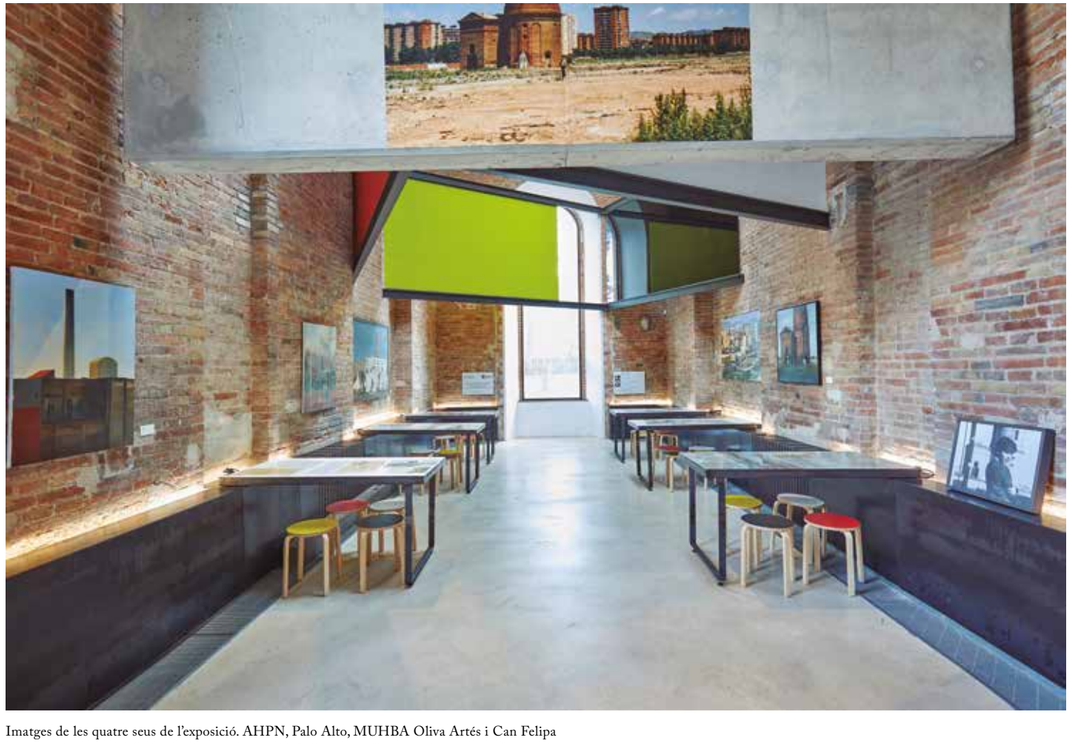

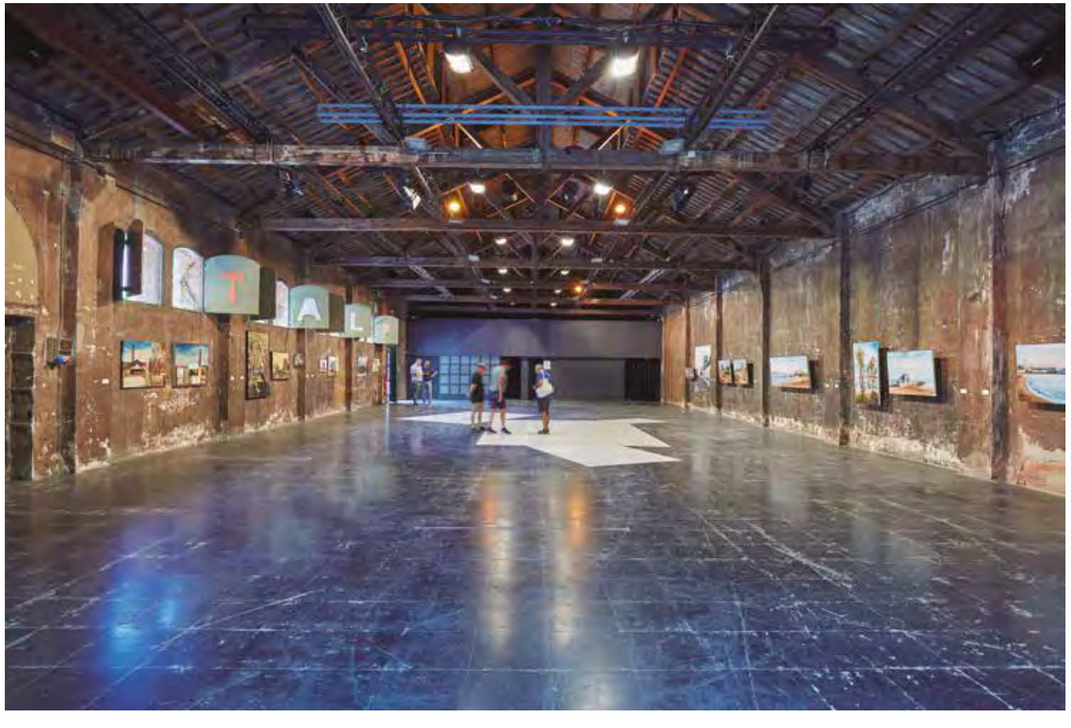

Imatges de les quatre seus de l'exposició. AHPN, Palo Alto, MUHBA Oliva Artés i Can Felipa

POBLENOU:
LA MEMÒRIA
PINTADA
Neus Martín Royo

Torre de les Aigües

Arxiu Històric del Poblenou

La transparència del romànic
80 x 80 cm
Oli sobre tela 1996
Col·lecció Pere Cuscó

Martín Rivas 2008

Imatge pàgina anterior

Xemeneies vora el mar
73 x 116 cm
Oli sobre tela 2008
Col·lecció AHPN

Homenatge a Chirico
Oli sobre tela
65 x 92 cm
1995
Col·lecció AHPN

Lambretta
TÚPISTA CASPOLINO
JOSE ORUS

Torre de les Aigües
del Besòs
Oli sobre tela
120 x 60 cm
1995
Col·lecció
Francesc Artigau

Imatge pàgina anterior

Gasòmetre
Oli sobre tela
130 x 196 cm
2008

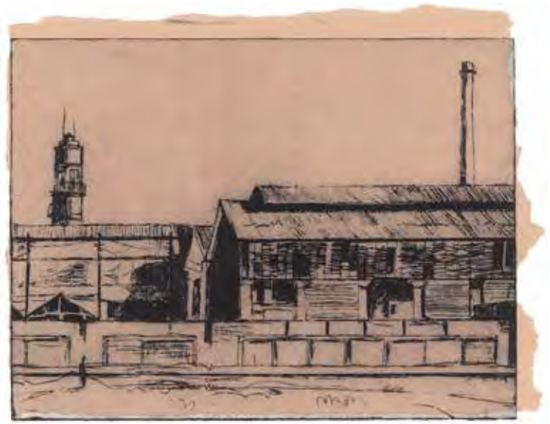

Xemeneies vora el mar
15 x 21 cm
Gravat. Aiguafort

Xemeneies vora el mar
Mixta sobre taula
65 x 92 cm
1999
Col·lecció particular

Xemeneies vora el mar
81 x 60 cm
Oli sobre taula 1999
Col·lecció particular

Punt de mira
Oli sobre tela
200 x 200 cm
2005
Col·lecció particular

Palo Alto

L'Escoleta
Oli sobre tela
73 x 116 cm
2015
Col·lecció particular

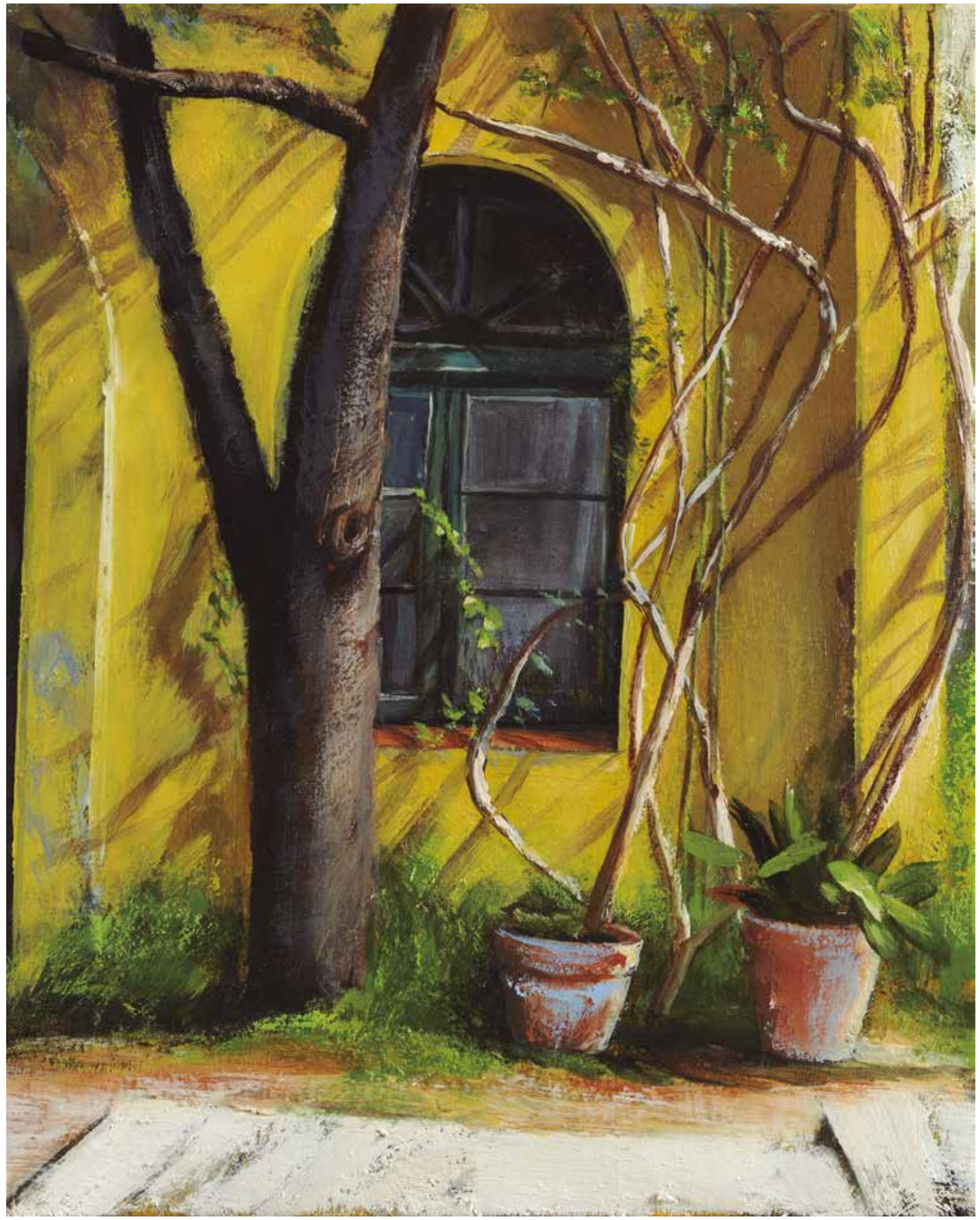

Finestral, 22 x 27 cm. Oli sobre tela. 2012. Col·lecció particular

Vespa, 22 x 27 cm. Oli sobre tela, 2012. Col·lecció Rafael Vallbona

Palo Alto Market
oli sobre taula
60 x 60 cm
2017
Col·lecció particular

Mini blanc
oli s/ tela
35 x 50 cm
2015

La cantina
35 x 50 cm
Oli sobre taula 2019
Col·lecció Gemma Bellart

Meat
oli sobre taula
46 x 61 cm
2017

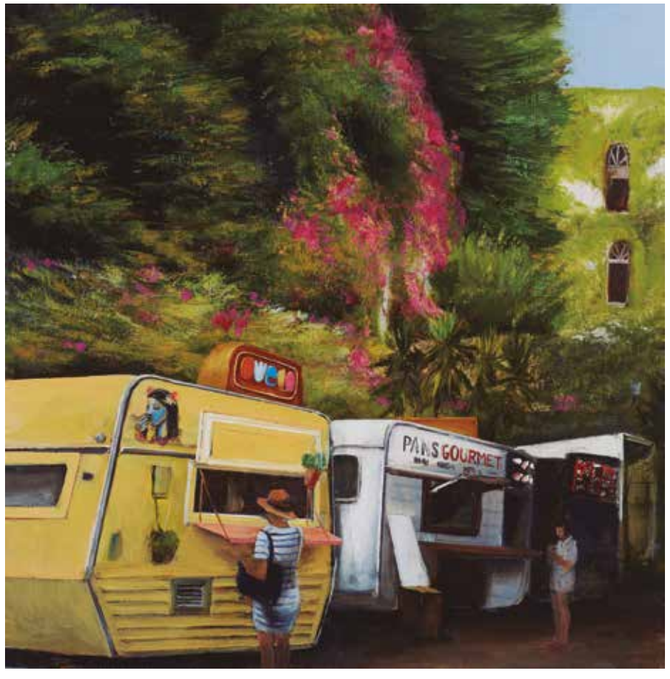

Imatge pàgina anterior

Arbres de Palo Alto
(fragment)
Oli sobre taula
80 x 100 cm
2022

Ombracle
oli sobre tela
100 x 100 cm
2022

Palo Alto
73 x 146 cm
Oli sobre taula
2022

Palo Alto XYZ
oli s/ tela
73 x 116 cm
2015

Palo Alto verd
oli sobre taula
35 x 50 cm
2019

Formosa
Oli sobre taula
35 x 50 cm
2019

Díptic
27 x 53 cm
Oli sobre taula
Col·lecció particular

Icarians
Oli sobre tela
73 x 195 cm
2021
Col·lecció particular

Litoral
Oli sobre tela
73 x 100 cm
2007
Col·lecció particular

Memòria olímpica
Oli sobre tela
73 x 100 cm
2007
Col·lecció particular

Malva vora el mar
Oli sobre tela
73 x 100 cm
2021

Davant el mar
Oli sobre taula
35 x 50 cm
2021

Oasis
Oli sobre tela
60 x 81 cm
2021

Miratge
Oli sobre tela
116 x 73 cm
2022

Sentinella de llevant
Oli sobre tela
73 x 116 cm
2021

Nova Icària
Oli sobre tela
73 x 100 cm
2021

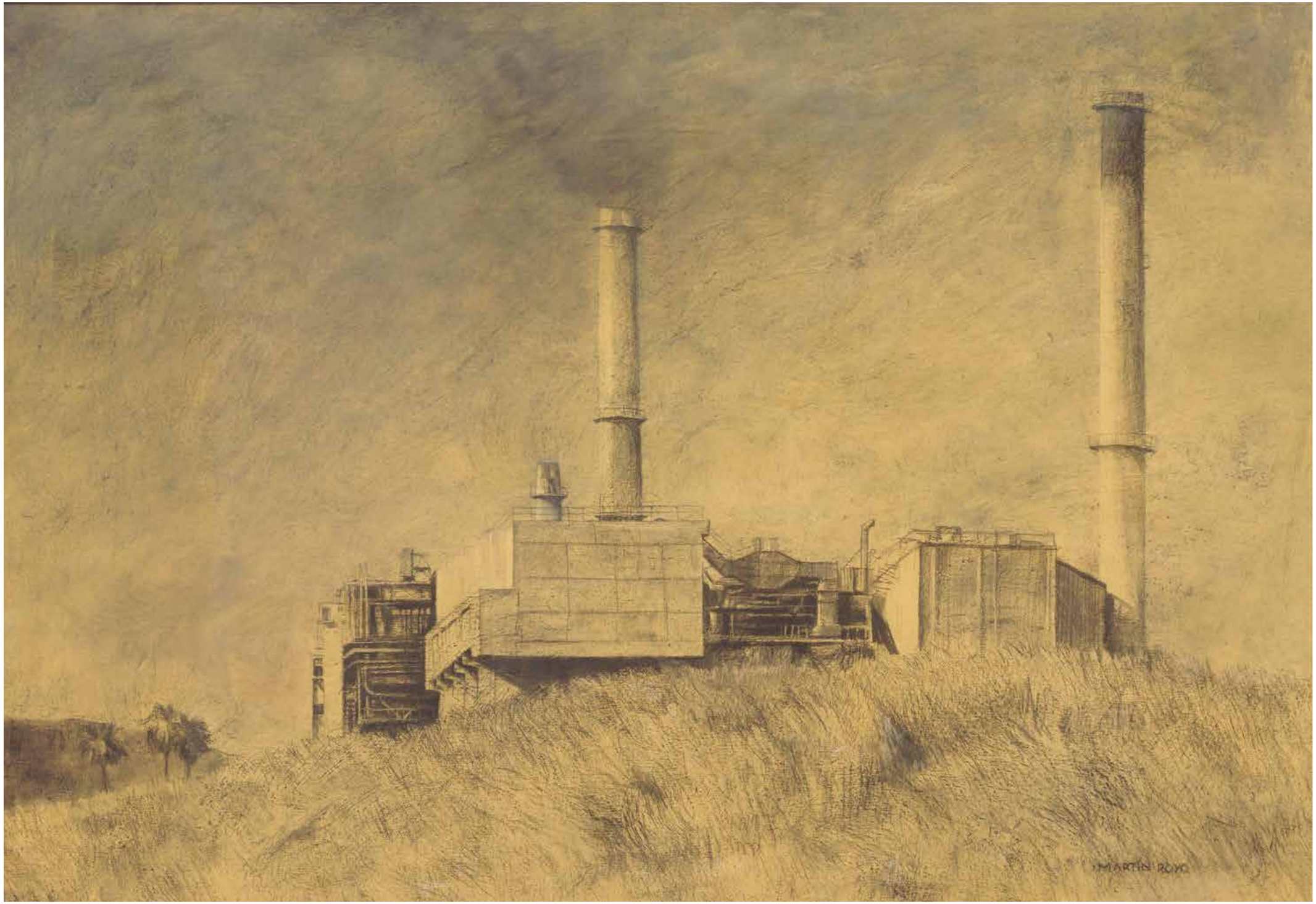

Txernòbil
Carbó sobre tela
81 x 130 cm
2004
Col·lecció particular

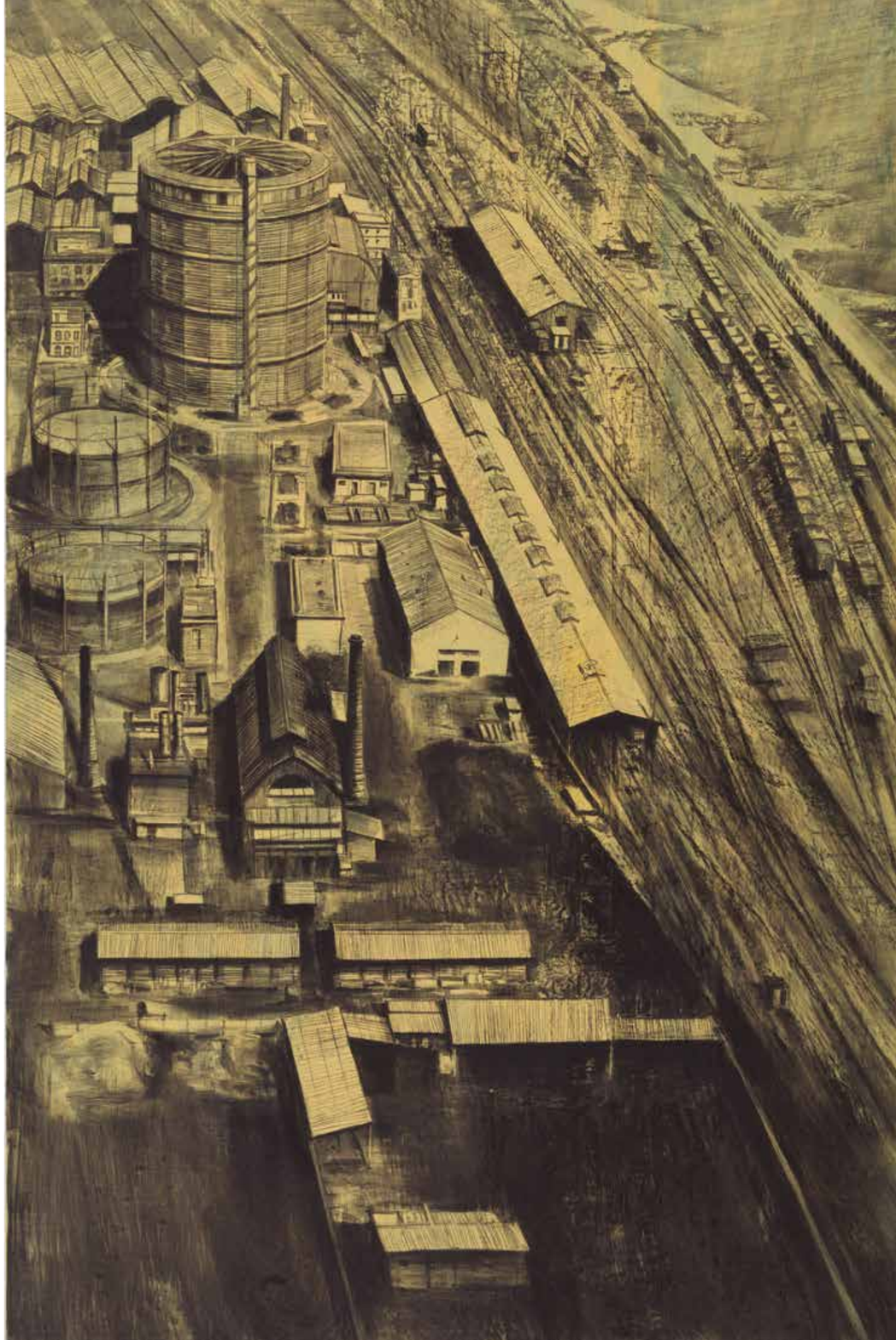

Lost Poblenou
mixta sobre taula
146 x 97 cm
2020

L'estació de Poblenou
Oli sobre tela
100 x 73 cm
1994
Premi Durán
Col·lecció particular
Durán Arte y Subastas

L'estació
15 x 21 cm
Gravat. Punta seca

L'estació
oli sobre taula
73 x 100 cm
2016

Andana (L'estació de Poblenou)
Oli sobre taula
50 x 100 cm
2022

Talgo
oli sobre taula
73 x 100 cm
2016

Vora el tren
Oli sobre tela
73 x 100 cm
1992

Titànic
Oli sobre taula
97 x 130 cm
2020

Records d'infància
Oli sobre tela
80 x 80 cm
2004
Col·lecció Maria Favà

A la pàgina següent

Arqueologia industrial
oli s/ tela
130 x 196 cm
2008

MUHBA
Edifici Oliva Artés

El retaule del MUHBA / Oliva Artés
Oli sobre tela
(tríptic) 195 x 600 cm
2022

Benvinguts a Poblenou
Oli sobre tela
81 x 130 cm
2007
Col·lecció Josep Sanfeliu

El Flatiron de Poblenou
Oli sobre tela
116 x 73 cm
2022
Col·lecció particular

Poblenou factory
Oli sobre tela
116 x 81 cm
2019
Col·lecció Ajuntament de Calonge

A les pàgines següents

Fàbrica Zedis
(fragment)
Oli sobre tela
60 x 120 cm
2007

Can Ricart: un somni
(fragment)
Oli sobre tela
60 x 120 cm
2007
Col·lecció particular

ENRICART

Pere IV
Oli sobre tela
65 x 92 cm
2009
Col·lecció particular

La Metal·lúrgia
Oli sobre taula
73 x 116 cm
2017
Col·lecció PIMEC

Colores Hispania
Oli sobre tela
73 x 73 cm
2022

Vapor Llull
tècnica mixta s/ taula
80 cm diàmetre
2022

TMB LUTXANA
Oli sobre tela
73 x 100 cm
2022

La Roda
La Roda
Martín Vargas 2021

Imatge pàgina anterior

La roda
Oli sobre tela
81 x 116 cm
2021
Col·lecció Aupa Organics

El guante industrial
Oli sobre tela
80 x 90 cm
2005
Col·lecció particular

Inoblidables
Oli sobre tela
89 x 130 cm
2003
Col·lecció particular

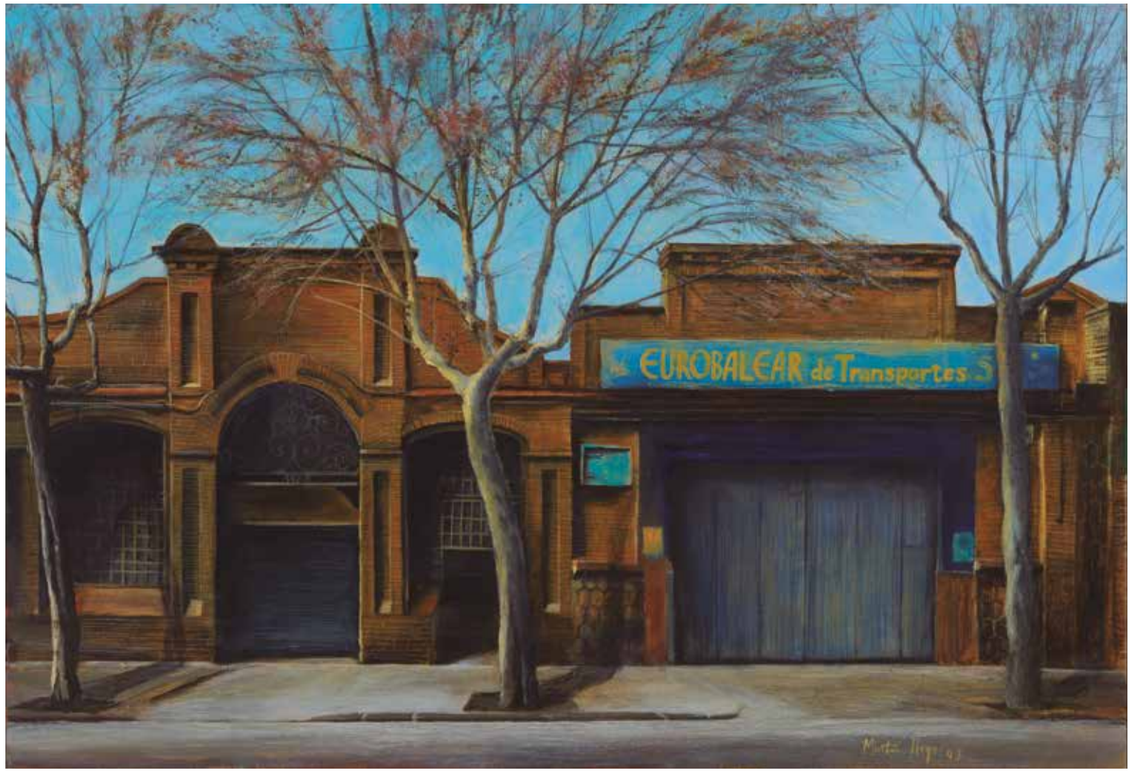

Entre mar i muntanya
Oli sobre tela
(díptic) 73 x 390 cm
2004
Col·lecció Enrique Oliver de Querol

La pàgina anterior

La farinera
Oli sobre tela
130 x 196 cm
2008

CO2
Oli sobre tela
89 x 130 cm
2018
Col·lecció particular

La pàgina anterior

Antiga fàbrica Braun
Oli sobre tela
97 x 162 cm
2019
Col·lecció Javier Alzina

Metamorfosi
oli s/ tela
73 x 146 cm
2007
Col·lecció Rosa Andreu

Adéu Manchester
oli s/ tela
130 x 81 cm
2007
Col·lecció particular

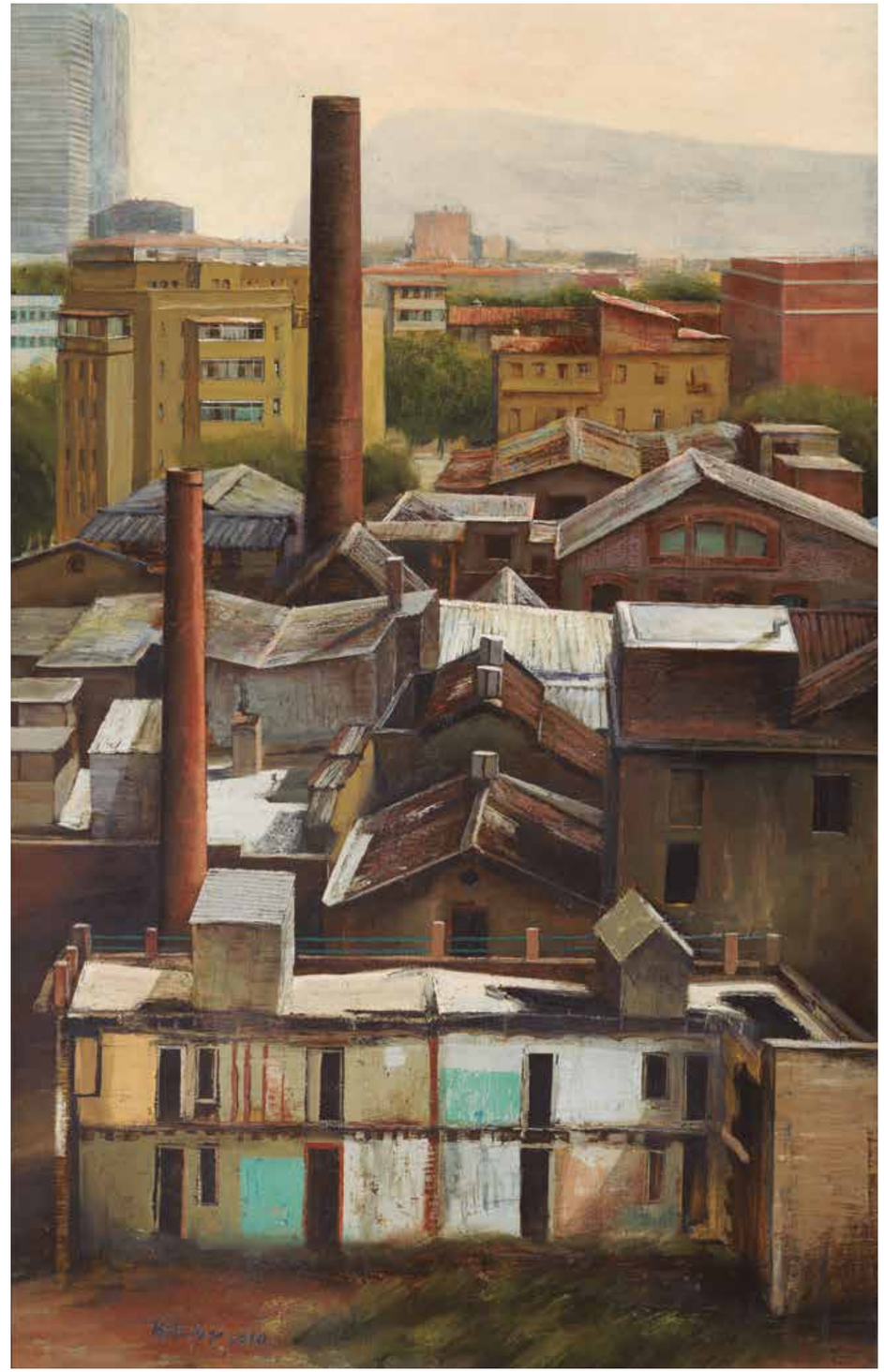

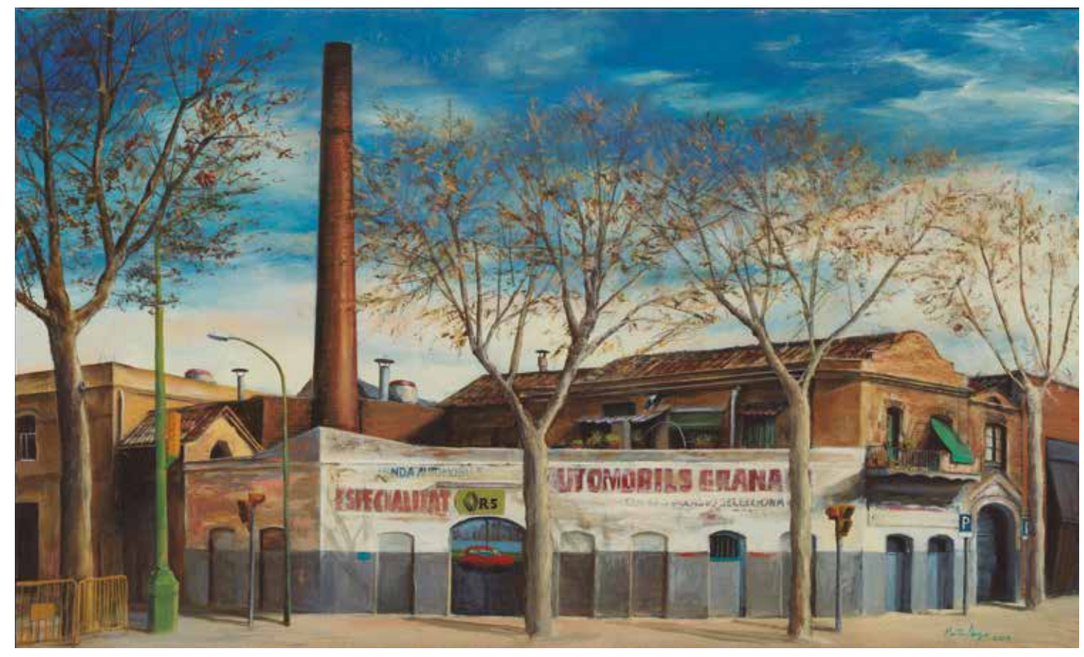

Volkswagen
Oli sobre tela
89 x 130 cm
2015
Col·lecció particular

El taller dels 50
Oli sobre tela
130 x 162 cm
2008
Col·lecció particular

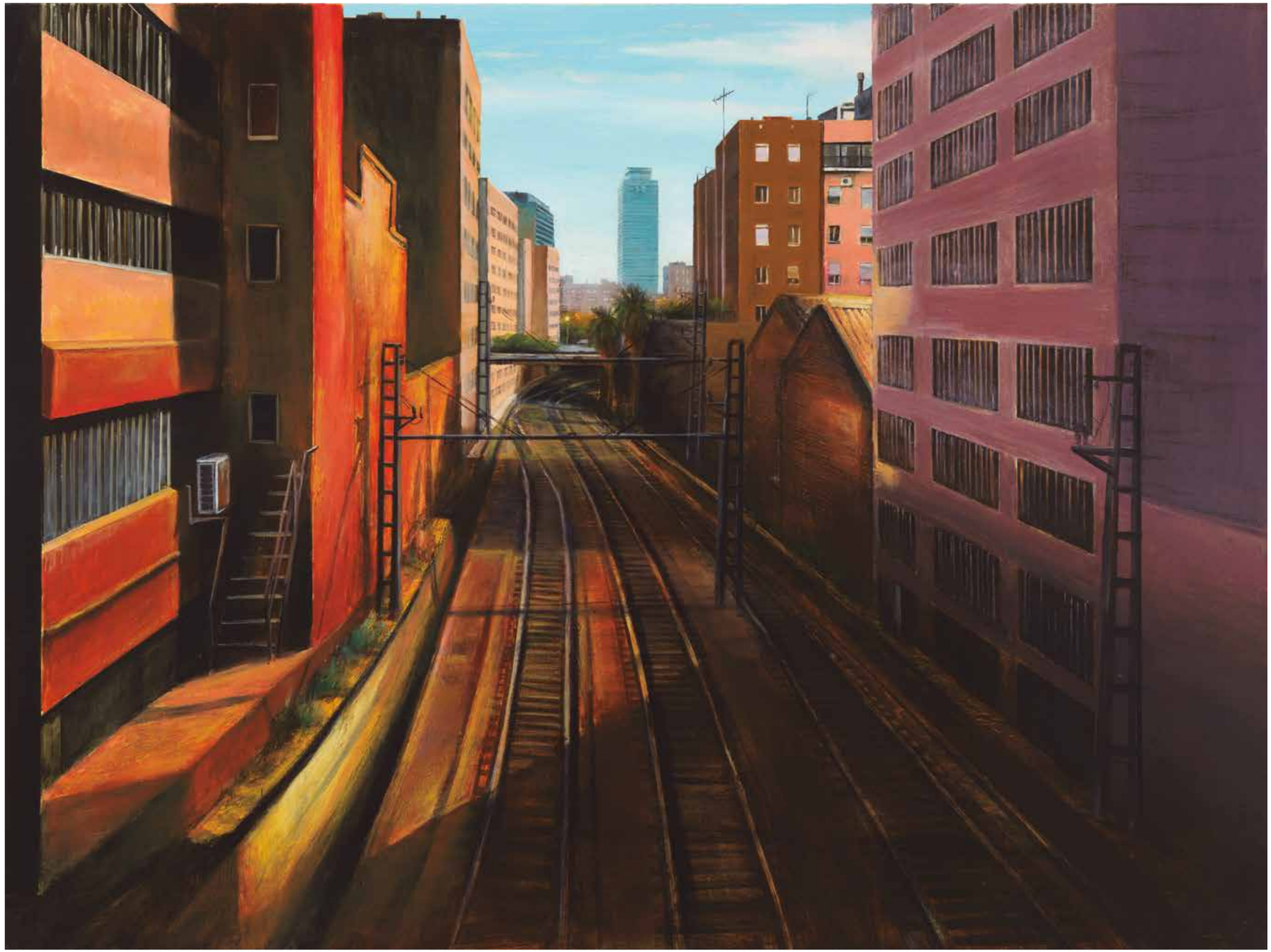

Railway
oli sobre tela
97 x 130 cm
2020

Workers
oli s/ taula
97 x 130 cm
2020
Col·lecció Joan Sales

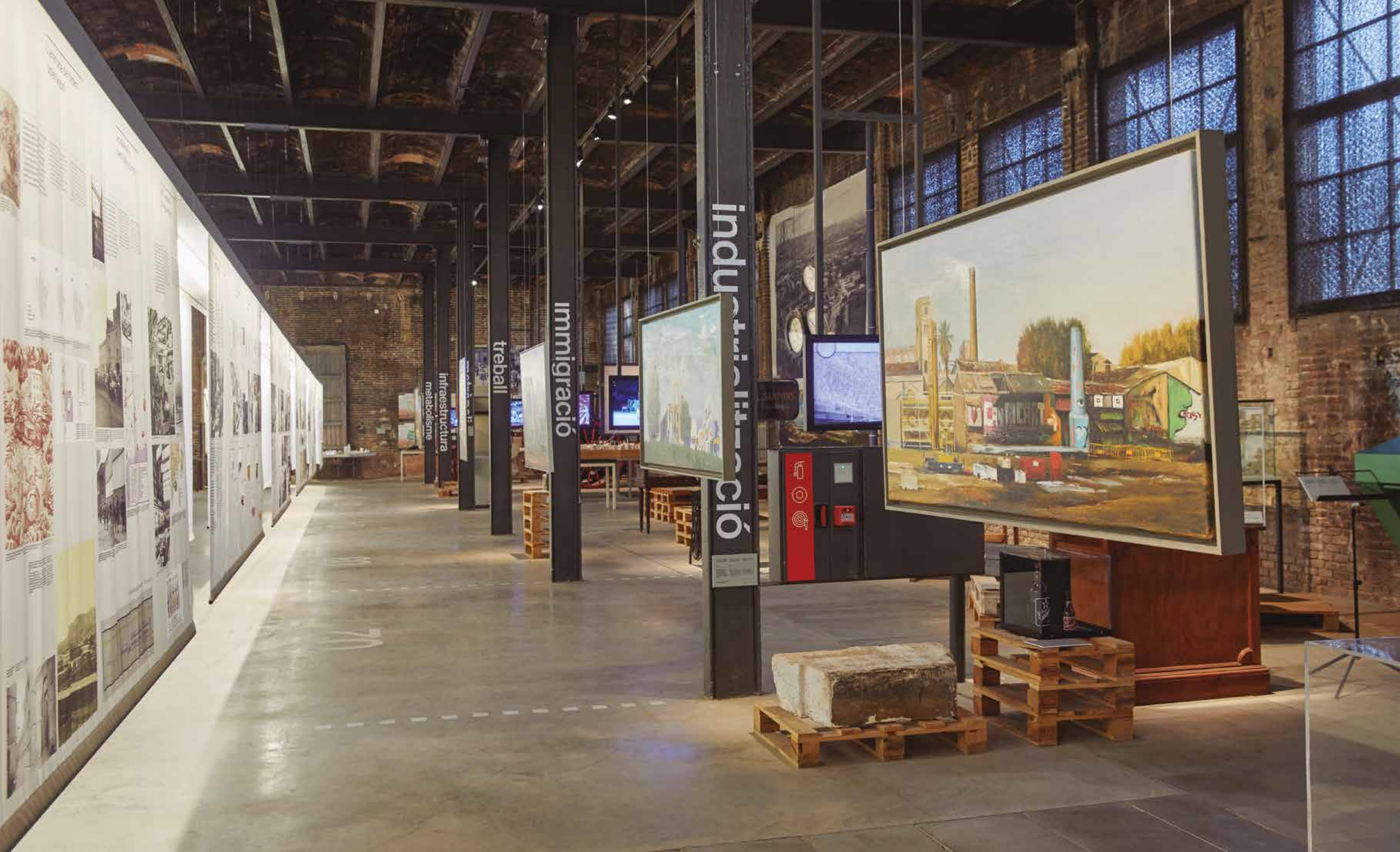
industrialització
immigració
treball
infraestructura
metabolisme

POBLENOU· LA MEMÒRIA PINTADA
Can Felipa
CENTRE ESPORTIU MUNICIPAL
CANFELIPA
CNPN

Can Felipa

L'escala de la Beckett
Oli sobre taula
50 x 35 cm
2022

Racó de lectura
Oli sobre taula
50 x 35 cm
2022

Confecció
Oli sobre taula
50 x 35 cm
2022

La pàgina anterior

Sala Beckett
Oli sobre tela
73 x 116 cm
2020
Col·lecció particular

El Menjador de la Beckett
80 x 80 cm
Oli sobre tela
2021

Pop quart
Oli sobre tela
116 x 81 cm
2022

Garage
Oli sobre taula
35 x 50 cm
2017
Col·lecció particular

Lambretta
Oli sobre taula
46 x 46 cm
2017

El 51
oli s/ taula
116 x 81 cm
2020

GLASSES GLASSES
AUTOPISTA CASPOLINO
JOSÉ ORÚS
CHALENGE
ROUND

La pàgina anterior

Caspolino
oli s/ taula
46 x 61 cm
2018
Col·lecció particular

Letona & Cacaolat
oli s/ taula
81 x 60 cm
2018
Col·lecció particular

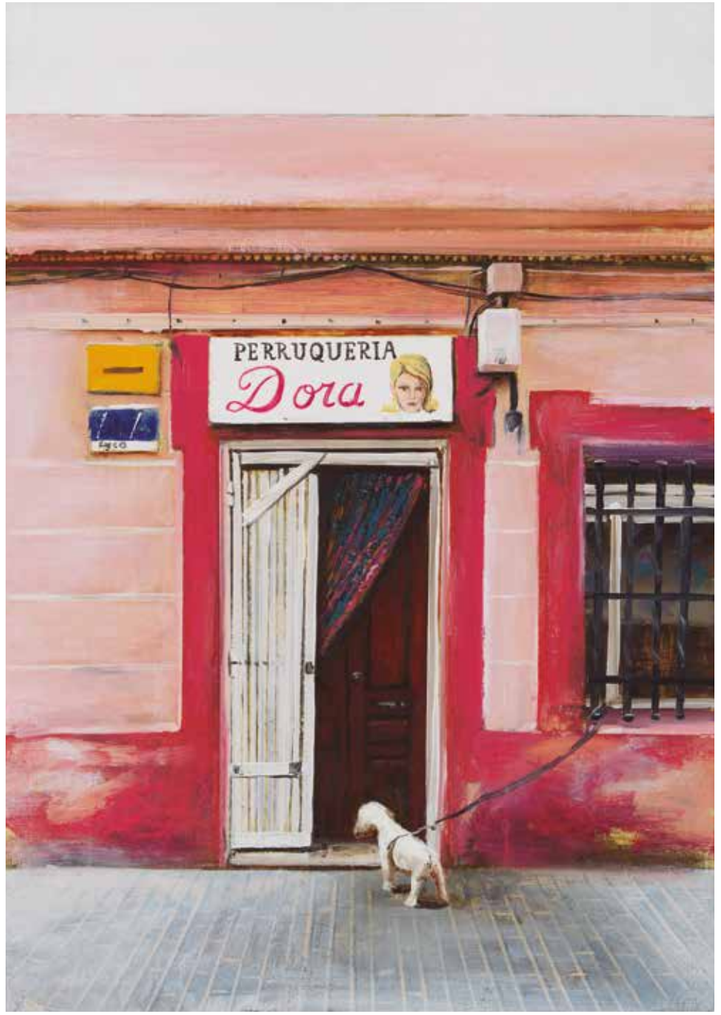

Rosapalo
Oli sobre taula
46 x 46 cm
2022

Perruqueria Dora
Oli sobre taula
50 x 35 cm
2022
Col·lecció particular

La vie en rose
Oli sobre tela
100 x 73 cm
2008

Mondrian díptic
Oli sobre taula
46 x 61 cm
2018

Façana Herme
Oli sobre taula
89 x 130 cm
2004
Col·lecció particular

La tenda al costat del mini blau
Oli sobre taula
89 x 130 cm
2004
Col·lecció particular

Autocars Padrós
Oli sobre tela
73 x 195 cm
2016
Col·lecció Autocars Padrós

22@
Oli sobre tela
188 x 200 cm
2007
Col·lecció Allain/Babette Jaillet

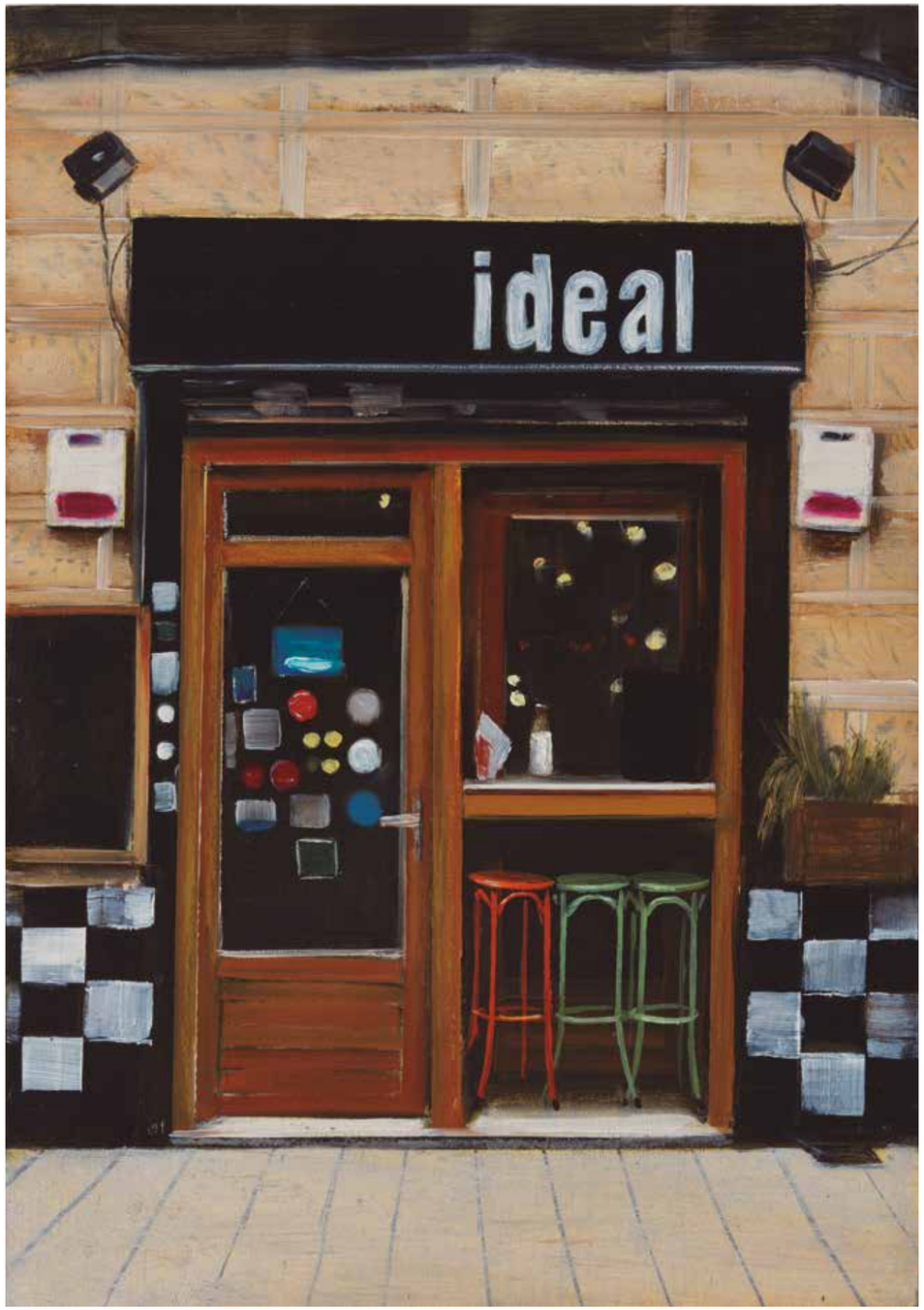

L'ideal
Oli sobre taula
50 x 35 cm
2018

Planta baixa
Oli sobre taula
50 x 35 cm
2018

Links

Aquestes son les 10 obres que hi ha repartides en diferents entitats i establiments del barri, formant part de l'exposició *Poblenou: la memòria pintada* de Neus Martín Royo.

1. Museu Can Framis - Fundació Vila Casas
2. Sala Beckett
3. Sastreria l'Africana
4. Balius
5. La Violeta actual Corbera
6. Llibreria Nollegiu
7. Llibreria Etcètera
8. Tío Che
9. Restaurant Can Recasens
10. Pastisseria Triomf

A la pàgina anterior

Can Framis - Fundació Vila Casas
100 x 161 cm
Oli sobre tela
2015
Col·lecció PIMEC

La Violeta
50 x 35 cm
Oli sobre taula
2015
Col·lecció particular

Sastreria l'Africana
50 x 100 cm
Oli sobre tela
2017

Can Recasens
73 x 116 cm
Oli sobre tela
2012
Col·lecció Jaume Recasens

Tío Che
50 x 35 cm
Oli sobre taula
2022

Mercat de la Unió
65 x 92 cm
Oli sobre tela
1992
Col·lecció Pere Cuscó

Llibreria Canuda
80 x 61 cm
oli sobre taula
2015
Col·lecció Eduard Fossas

Pastisseria Triomf
73 x 100 cm
oli sobre tela
2012
Col·lecció Família Bellart

Balius
35 x 50 cm
oli sobre taula
2015
Col·lecció Teresa Vallbona

El Menjador de la Beckett
80 x 80 cm
oli sobre tela
2021

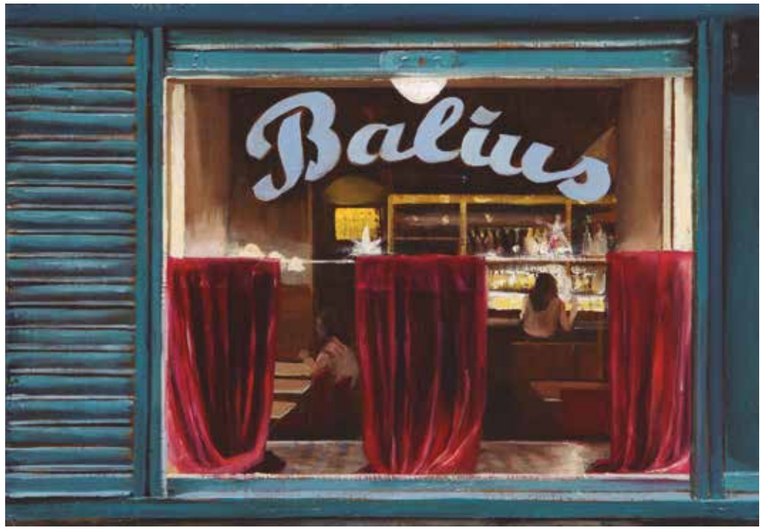

Altres quadres del Poblenou

Passeig Calvell
Oli sobre tela
60 x 120 cm
1990

Façana botànica
Oli sobre tela
50 x 100 cm
2017
Col·lecció particular

Tocant el cel
Oli sobre taula
20 x 22 cm
1996

Fusta i ferro
oli s/ tela
60 x 92 cm
2001
Col·lecció Durán Arte y Subastas

Frontons
Carbó sobre paper
100 x 110 cm
1996

Pas a nivell
Caseína sobre taula
46 x 60 cm
1990
Col·lecció particular

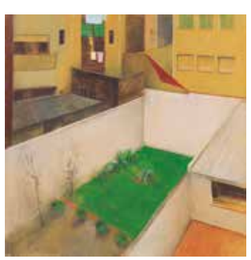

El pati de casa
Oli sobre tela
80 x 80 cm
1990
Col·lecció particular

La terrassa del Pau
Oli sobre tela
65 x 92 cm
1990
Col·lecció particular

Parc marítim
100 x 73 cm
Oli sobre tela
1996
Col·lecció particular

Petit gasòmetre
Oli sobre taula
20 x 46 cm
1999
Col·lecció particular

Camins de ferro
oli s/ taula
60 x 120 cm
1990
Col·lecció particular

Terrats
Oli sobre taula
20 x 46 cm
1992
Col·lecció particular

Passatge
120 x 60 cm
Oli sobre tela
1990
Col·lecció particular

Geometry
Oli sobre tela
92 x 65 cm
1995
Col·lecció particular

Vora tren
Oli sobre tela
100 x 73 cm
1996
Col·lecció particular

Cementiri del Poblenou
Oli sobre taula
20 x 22 cm
1990

Factory
Oli sobre tela
100 x 73 cm
1991
Col·lecció particular

Industrialític superior
100 x 100 cm
Oli sobre tela
1996
Col·lecció particular

Nuvolositat i tríada
97 x 195 cm
Oli sobre tela
1996
Col·lecció particular

Fàbrica de gel
73 x 195 cm
Oli sobre taula
2010
Col·lecció Jaume Recasens

Sant Joan de Malta
Oli sobre taula
30 x 60 cm
2015
Col·lecció particular

Dipòsit
Oli sobre taula
50 x 35 cm
2020

Les parets parlen
Oli sobre taula
50 x 35 cm
2016

Nuevo centro
Oli sobre taula
30 x 60 cm
2010
Col·lecció Jaume Recasens

Pretèrit imperfecte
oli sobre tela
73 x 100 cm
2007

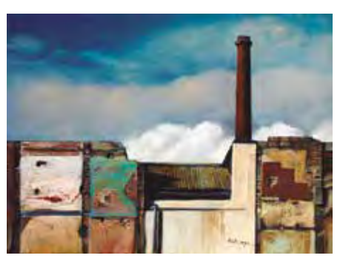

Realisme
oli s/ tela
73 x 100 cm
2007
Col·lecció particular

Ateneu Colón
92 x 92 cm
Oli sobre tela
1996
Col·lecció particular

Espacio oculto
Oli sobre tela
97 x 130 cm
1994
Col·lecció Marta Pérez

Fàbrica Zedis
Oli sobre tela
60 x 120 cm
2007

Can Ricart: un somni
oli s/ tela
60 x 120 cm
2007
Col·lecció particular

Al costat del Flatiron
Oli sobre tela
24 x 24 cm
2000

Circ de soleil
oli sobre tela
97 x 162 cm
2000
Col·lecció Icària Residencial

Cacaolat
81 x 60 cm
Oli sobre taula
2019

Roba estesa
Oli sobre taula
40 x 40 cm
2010
Col·lecció Jaume Recasens

El 26
Oli sobre taula
40 x 40 cm
2010
Col·lecció Jaume Recasens

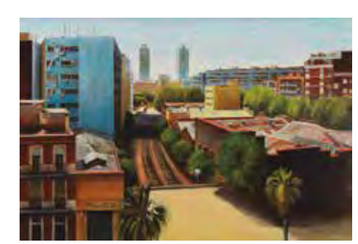

Mapfre & Arts
oli sobre tela
97 x 146 cm
2020

Talgo
22 x 60 cm
Oli sobre taula
2007

Vies que s'amaguen
mixta s/ taula
65 x 92 cm
2020

Periquitos
Oli sobre taula
50 x 35 cm
2010

Adéu Manchester II
116 x 73 cm
Oli sobre tela
2007
Col·lecció particular

Pere IV
22 x 54 cm
Oli sobre tela
2008
Col·lecció particular

Vespes
Oli sobre taula
46 x 46 cm
2018

Vespa
Oli sobre taula
46 x 46 cm
2018

Lambretta
Oli sobre taula
46 x 46 cm
2018

Pintures Rodolfo
Oli sobre taula
46 x 61 cm
2018

Mondrian
Oli sobre taula
46 x 61 cm
2018

L'Equador del Taulat
Oli sobre tela
114 x 162 cm
2000
Preimi Valdepeñas Pampana de plata

Fundació Vila Casas 22@
Oli sobre tela
100 x 322 cm
2017

NEUS MARTÍN ROYO. POBLENOU MEMORIA PINTADA
La pintora de Poblenou

Ha dedicado más de 130 cuadros al barrio que la vio crecer y donde continúa residiendo, lo que le ha permitido seguir día a día su transformación. El próximo mes de septiembre, el barrio se lo agradecerá con un ambicioso proyecto expositivo, uno de los más atractivos del año 2022. *La memòria pictòrica del Poblenou* combinará una selección de pintura de Neus Martín Royo (Barcelona, 1968) con una abundante documentación histórica y fotográfica de la zona. Lo hará en cuatro espacios: la Torre de les Aigües, donde se ubica el Arxivo Històrico del Poblenou; el edificio Oliva Artés, una de las sedes del Museo de Historia de Barcelona; la Fundación Palo Alto y el Centro Cívico Can Felipa. Con cuatro comisionarios: Jordi Fossas, Joan Carles Luque, Marta Pérez Ibáñez y Glòria Muñoz.

Conocí a Martín Royo en 1996. El galerista Manel Mayoral me pidió que escribiera en el catálogo de la exposición que estaba a punto de dedicarle. Para elaborar el texto, ella y yo recorrimos una mañana los paisajes del que se ha denominado el *Manchester català* por sus emblemáticas fábricas que representaron el desarrollo económico de finales del siglo XIX y principios del XX. La artista los había visualizado y asimilado desde muy pequeña de la mano de su padre los domingos, caminando hasta la playa o acompañando a su madre a la fábrica de encajes donde esta trabajaba. Altas chimeneas, muros de ladrillo y zonas híbridas donde las últimas edificaciones urbanas se fundían con la naturaleza creando una tierra de nadie que resultaría estimulante. En sus pinturas, como escribió Feliu Formosa, "un mundo en decadencia, a medio destruir o a medio reconstruir, adquiere un insólito atractivo, que efectivamente posee cuando nos paseamos por él una tarde de domingo, solitarios y con espíritu contemplativo".

En los años anteriores y posteriores a los Juegos Olímpicos de 1992, ese paisaje se modificó drásticamente; primero para dar paso a la Vila Olímpica, uno de los estandartes de la renovación urbana de ese periodo, y después al 22@, emblema actual de la nueva Barcelona tecnológica.

La pintora, formada en Bellas Artes y en Artes y Oficios, discípula de Francesc Artigau, ha hecho de esta transformación un auténtico leitmotiv. Sus imágenes urbanas, sólidas y contundentes, documentadas y líricas -desde el gran edificio hasta la fachada del pequeño comercio-, ricas en perspectivas frontales, con colores saturados, la convierten en la más *hopperiana* de los pintores catalanes en activo (en relación a su obra se ha hablado de "figuración testimonial" y de "bodegones arquitectónicos"; pero a diferencia de Edward Hopper, Martín Royo no incorpora nunca la figura humana).

Fue una de las primeras personas en quien pensé cuando a finales de los años noventa comisarié las exposiciones *Realisme d'avantguarda* i *Realisme a Catalunya,* con la intención de reivindicar una corriente pictórica poco cuidada por las instituciones (continúa sin estarlo, a pesar de que, como apunta en el título de su último libro el polifacético arquitecto, pintor y escritor Oscar Tusquets, *Sin figuración, poca diversión*). Desde entonces, Martín Royo ha expuesto regularmente en la Sala Parés, -a la que un día habrá que rendir homenaje por haber mantenido y cuidado esta línea de trabajo pictórico-, y últimamente en la Jordi Barnadas. También ha plasmado panoramas y rincones de otras ciudades, como Nueva York, Londres y La Habana.

¿Qué paisajes pintados de Poblenou veremos en las cuatro sedes? Los de los cuatro singulares edificios que acogerán el proyecto, además de la playa de la Mar Bella; la sastrería La Africana; la rambla; la heladería El Tio Che; el antiguo Gasómetro, las antiguas cocheras de TMB; la antigua cooperativa La Flor de Maig; el Casino de l'Aliança; la estación, con el paso a nivel y el recorrido ferroviario paralelo al litoral; la calle Marià Aguiló con sus tiendas; el estudio de la artista situado en el corazón del 22@; la calle Pere IV, antes llamada carretera de Mataró…

"Creo que todo el trabajo de estos años es un acto de amor. Siempre he pintado aquello que me rodea de una forma natural; lo que no imaginaba cuando empecé era que el paisaje de Poblenou daría para tanto", confiesa la pintora.

SERGIO VILA-SANJUÁN
Artículo publicado en La Vanguardia
9 de Abril de 2022 Cultura|s

Descubriendo Neus Martín Royo

A veces no sabemos que hay cosas que no sabemos (D.Rumsfeld)

Cuando desde el Archivo nos pidieron nuestra colaboración en la producción de la exposición de la obra de Neus Martín Royo, lo aceptamos encantados. Anteriormente ya habíamos trabajado con artistas de otras disciplinas: escultura, danza, etc., tanto a nivel individual como colectivo. Pero en el caso de Neus ha sido sustancialmente diferente. No solo se trataba de una vecina y amiga del barrio, sino que desde el principio quedó claro que el objetivo de la exposición no era su obra, sino una reflexión sobre la transformación del barrio del Poblenou y como esta transformación lenta, pero implacable, había sido trasladada por la pintora a su obra. Pero, a pesar de todo, estos motivos no son la clave de nuestra colaboración.

La verdadera razón de ser de la exposición radica en el descubrimiento. La obra pictórica de Neus significa el descubrimiento de un mundo que en algunos casos ya ha desaparecido y que, con total seguridad, no regresará. No es una exposición nostálgica, no es la visión de una Arcadia muerta, sepultada por la llegada de proyectos urbanísticos (en teoría) deslumbrantes. No es la lágrima que cae ante la desaparición del lavadero de la señora Paquita, donde ahora se halla una empresa de nueva tecnología. Es mucho más sencillo, es la imagen de un momento, el instante atrapado en el color. Aquello que no se puede definir con palabras, pero que evoca un recuerdo nostálgico y agridulce.

También es el descubrimiento de una artista, Neus Martín Royo, una pintora sencilla y humilde que, lejos de querer transmitir grandes conceptos o de romper moldes estéticos, ha querido reflejar treinta años de su vida, sus vivencias, su mundo íntimo y personal mediante una serie de cuadros profundamente realistas. Si, como decía Edward Hopper "el buen arte es la expresión exterior de la vida interior del artista", contemplando la obra de Neus Martín Royo descubriréis una vida rica y llena de sensibilidad.

JOAN CARLES LUQUE

English translations

NEUS MARTÍN ROYO. POBLENOU PAINTED MEMORY
The painter of Poblenou

She has dedicated more than 130 paintings to the neighbourhood where she grew up, utterly transformed throughout the years, where she still remains. Next september, an ambitious and one of the most attractive exhibition projects in 2022 will take place. *The pictorial memory of Poblenou* will offer a selection of Neus Martín Royo (Barcelona, 1968) work along with historical and photographic documentation of the area. It will be held in four different places: the Torre de les Aigües del Besòs, where the Historical Archive of Poblenou is located; Oliva Artés, one of the sites of Barcelone History Museum; Palo Alto Foundation and Can Felipa Civic Center. Jordi Fossas, Joan Carles Luque, Marta Pérez Ibáñez i Glòria Muñoz will be in charge of this exhibition.

I first met Neus Martín Royo in 1996. The gallerist Manuel Mayoral asked me to write in the catalogue of the exhibition he was about to dedicate to her. To prepare the text, one morning we walked together around the landscapes of what had been called the Catalan Manchester for its emblematic factories of the economic development of the late 19th and early 20th centuries. The artist had visualized and assimilated them from a very young age, holding her father's hand on Sundays, as they were walking to the beach, or accompanying her mother to the lace factory where she worked. Large chimneys, brick walls and hybrid areas where the last urban endings merged with nature, creating a no-man's land that would prove exhilarating. As Feliu Formosa wrote, "in her work, a world in decay, half-destroyed or half-reconstructed, acquires an unusual attraction, when we perhaps walk there on a Sunday afternoon, solitary and with a contemplative spirit".

In the years that preceded and followed the 1992 Barcelona Olympic Games, that environment changed drastically, first to give way to the Olympic Village, one of the icons of the urban renewal of the period, and then to the 22@, the innovation district. The painter, trained in Fine Arts and Arts and Crafts, disciple of Francesc Artigau, has made this transformation a real leitmotif. Her well documented, lyrical and compelling urban images - from the large building to the facade of the small shop -, rich in frontal perspectives, with saturated colours, make her the most Hopperian of the active Catalan painters ("testimonial figuration" and "architectural still life" are new concepts when it comes to talk about her work, but unlike Edward Hopper, Martín Royo never introduces the human figure).

I first thought about her among other artists in the late 1990's when I was curating the exhibitions *Realisme d'avantguarda* and *Realisme a Catalunya*, with the aim of calling for a pictorial current that was not well cared for by the institutions (it continues to be absent, as the versatile architect, painter and writer Oscar Tusquets points out in the title of his latest book, *Sin figuración, poca diversión*). Since then, Martín Royo has exhibited regularly at Sala Parés, where this line of pictorial work had been maintained and taken care of for long, and lately at Jordi Barnadas. He has also created panoramas and corners of other cities, such as New York, London and La Havana.

What painted landscapes of Poblenou will we see in the four venues? Those of the four unique buildings that will host the project: Mar Bella beach; the tailor shop La Africana; the rambla; the Tío Che ice cream shop; the old Gasometer, the old TMB coach depot; the former La Flor de Maig cooperative; the Casino L'Aliança; the station, with the level crossing and the railway route parallel to the coast; Marià Aguiló street with its shops; the artist's studio in the heart of the 22@; Pere IV street, old Mataró road...

"I think that all this work over time is an act of love. I have always painted what's around me in a natural way; what I didn't imagine when I started is that the surroundings of Poblenou would give me so much", confesses the painter.

SERGIO VILA-SANJUÁN
Published in La Vanguardia
9th April 2022 Cultura|s

Discovering Neus Martín Royo

Sometimes there are things we don't know we don't know (D.Rumsfeld)

When we were asked to collaborate in the production of the last exhibition of Neus Martin Royo, we accepted gratefully. We had already worked with artists of other disciplines: sculpture, dance,... individually or collectively. Neus is a quite diferent story. Not only we were talking about a neighbour and a friend, but it was clear, from the very beginning, that the aim of the exhibition was not her work, rather a personal thinking about the slow and relentless transformation of Poblenou and how it had been transferred into her work.

However, these reasons are not the key feature of our cooperation.

The real and main purpose of the exhibition is discovering. Neus' paintings mean the discovery of a vanished world. It's not a nostalgic exhibition, nor a dead Arcadia buried by apparently awesome new urban projects. It's not the sorrow for the loss of a family household replaced by technological enterprises. It's much simpler than that. It's a coloured picture of a moment, full of evocative and nostalgic memories.

But this is also a discovery of an artist, Neus Martín Royo. Far from willing to transmit major concepts or break the mould, this humble painter has portrayed, over the last 30 years, her views and personal experiences by means of great realistic paintings.

As Edward Hopper would say: "Good art is the outward expression of the inner life of the artist". Enjoying the work of Neus Martín Royo you will discover a rich life and full sensitivity.

JOAN CARLES LUQUE

CATÀLEG

Edita
Arxiu Històric del Poblenou

Textos
Sergio Vila-Sanjuan
Joan Carles Luque

Disseny gràfic catàleg
i fotografies coberta
Jaume Roure

Fotografies obra
FotoGasull

Fotografies espais
Starp Estudi

Fotografia retrat
Harold Abellan

Traducció dels textos
Esther Rovira
Pere Carrasco

Impressió
Gràfiques Cuscó

Edició
Setembre 2022

Tirada
500 exemplars

EXPOSICIÓ

Organitza
Arxiu Històric del Poblenou

Comissaris
Jordi Fossas
Joan Carles Luque
Marta Pérez Ibáñez
Gloria Muñoz

Equip tècnic de l'Arxiu
Quique Tárraga
Ramon Pasqual
Orestes Sánchez
Laura Marín

Projecte educatiu
Anna Carpena
Laura Marín
Joan Carles Luque

Presentacions
Rafael Vallbona
Joan Roca
Sergio Vila-Sanjuan
Àlex Susanna
Judith Subirachs
Ramon i Mercè Calsina
Francesc Artigau
Gloria Muñoz
Marta Pérez
Laia Mata

Cap de premsa i comunicació
Teresa Vallbona

Xarxes socials i web
Magalí Berton
Maria Pia Prémoli

Disseny gràfic cartells i fulletó
Josep Sarsanedas

Edició i producció vídeos
Roger Granel
Jordi Granel

Muntatge exposició
Croquis
L'Art Professional, Salvador Martínez
Andreu Mitjans
Pere Parera i M. Cinta Bohigas
Associació de Comissions de Festes de Carrers
Mario Sans

Càtering
Pastisseria Triomf

WEBS
www.martinroyo.com
www.arxiuhistoricpoblenou.cat
www.poblenoumemoriapintada.arxiuhistoricpoblenou.cat

DL: B 18669-2022
ISBN: 978-84-09-44277-5
© de les obres: Neus Martín Royo
© de les fotografies, textos i traduccions: els autors

MÉS DE 100 AGRAÏMENTS...

Des d'aquí vull donar les gràcies a tots aquells que d'una manera o altra heu fet possible que l'exposició i aquest llibre siguin una realitat.

Mirar enrere i veure un llarg camí que mai he fet sola. Arribar a cases desconegudes i sentir calfreds, veient com llueix una feina feta al taller, però imaginada per al gaudi d'algú en un racó molt especial per a ell. Aquests són els moments de satisfacció més gran que he pogut experimentar preparant ''Poblenou: La Memòria Pintada''. M'heu obert casa vostra i m'heu fet feliç. Sense la vostra confiança avui no seria aquí, ni podria mostrar tots aquests anys de pintura dedicada al barri. Aquesta exposició és també el vostre esforç com a clients. Per aquesta raó us vull fer arribar un agraïment molt profund.

L'any 1988, quan encara estudiava Belles Arts, la Sala Tavern acollí la meva primera exposició individual. Després arribaren altres oportunitats amb Ferran & Jordi, la Beca de la Fundació Güell, el Reial Cercle Artístic, la Galeria Brok (Xavier com m'agradaria retrobar-te)... El meu primer gran premi, el Premi Duran va obrir-me a nous reptes. Exposar a Madrid i fer-ho a la Galeria Duran. Marta la teva trucada em va omplir d'alegria i confiança i va ser l'inici d'una llarga amistat.

Més tard, el 1995, vaig començar a treballar amb la Galeria Pergamon amb l'Antoni Valero, l'Amor Marsé i el Miquel Nogués; aquesta relació comercial durà uns quants anys, però la vostra amistat encara perdura. La Galeria Manel Mayoral, el 1996, apostà per la meva feina. I el 2000 després de guanyar el Premi de la Sala Parés arribava a la meva màxima plenitud. Acabava de ser mare i inaugurava la primera exposició amb ells. Ferran, ens vam estrenar junts i quina gran experiència va ser. Durant vint anys al costat de Joan Anton Maragall, vaig continuar fent carrera celebrant més de 17 mostres individuals. Vaig començar el 2000 amb la Sala Parés, però he exposat també en moltes altres galeries: Galeria Anquin's, La Galeria, Galeria Artnau, Galeria Artara, Galeria el Quatre...

No només he fet exposicions individuals, també he tingut l'honor de compartir-ne de col·lectives al costat de grans pintors, algunes amb companys generacionals i d´altres amb pintors més experimentats. No vull citar ningú, ja que seria molt injusta i segur que em deixaria algú que no s'ho mereix. Ara bé, sí que vull reconèixer dos artistes molt importants per a mi i que sempre han estat al meu costat quan els he necessitat. Estic parlant de Glòria Muñoz i Francesc Artigau. Dos grans mestres que conec a la Facultat i a qui encara ara demano consell. El vostre exemple és el meu camí.

I per acabar, he d'agrair la immensa feina que, no sé com, vaig començar amb l'Arxiu Històric del Poblenou. Fa poc més de dos anys, un mag anomenat Jordi Fossas em va fer un truc de màgia. Amb bones paraules em va demanar si li deixaria, per a la Torre de les Aigües del Besòs, una peça meva on aquest edifici fos el protagonista. Afalagada per aquesta petició, el vaig convidar al meu estudi perquè pogués triar l'obra. Del seu barret de mag va començar a treure paraules que m'enlluernaven i, quan ja estava mig hipnotitzada, em va proposar un projecte. Amb els seus ajudants, Quique i Ramon, van començar a fer "Teatrillos" enredant bona gent com en Joan Roca del MUHBA, en Daniel Romeo, l'Albert Martínez i l'Olga Perucho de la Fundació Palo Alto, Can Felipa, la Coordinadora d'entitats del Poblenou, el Museu Can Framis de la Fundació Vila Casas, la Sala Beckett, la Llibreria Etcètera, la Llibreria No Llegiu...

Per a aquests "Teatrillos" comptàvem amb actuacions esteHars de gent com en Robert, la Pepa, la Laura, la Maria, en Manel i un munt de persones que sempre participaven. El mag Jordi enreda la Glòria, la Marta, el Luque, l'Anna, la Tere i en Rafael i, amb un somriure, els comença a engalipar i a donar-los molta feina. Ell riu i tots treballen. Apareix un equip encapçalat pel Jordi i el Quique, que, fent una feina descomunal, amb gent treballant a més de 1000 Km com l'Orestes, donen forma al projecte. Veïns com el Sarsa, el Vicens i el Jaume fan la imatge del projecte "POBLENOU: LA MEMÒRIA PINTADA". Hi participen també Can Waldes, 22@BCN Network, l'Ajuntament de Barcelona, el Districte de Sant Martí, la Sastreria Poblet L'Africana, la Cocteleria Balius, el Restaurant Can Recasens, l'Orxateria El Tio Che, la Pastisseria Triomf, l'antiga Violeta i actual Corbera, els Calçats Villarroya, l'Alis Studio...

Així que té tot el projecte embastat, comença el muntatge. Aquí apareixen l'Andreu, el Salvador, en Pere, la Cinta, el Joan, l'Àgata i molts més, dels quals no soc capaç de recordar el nom, i fan aquesta meravella que avui es pot visitar. Tot l'esforç fet per la gent de l'Arxiu de manera voluntària i per amor al barri (mai millor dit) no podré compensar-lo mai.

Ara, quan veig el resultat i em toca escriure els agraïments, penso que soc molt afortunada de ser dona, pintora i de tenir l'amor del Jordi i els meus dos fills, la Júlia i l'Isaac.

Mil gràcies a tothom!

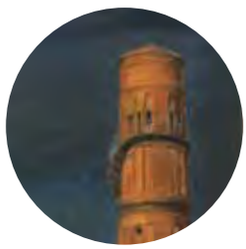

Aquest catàleg s'ha imprès al
setembre del MMXXII, amb motiu
de l'exposició *Poblenou: La
memòria pintada* de
Neus Martín Royo

M R